

Expeditie Robinson is een realitysoap op RTL-5 waarin deelnemers moeten proberen te overleven op een onbewoond eiland. Met tal van proeven worden tactisch inzicht, uithoudingsvermogen en teamspirit getest. Aan voedsel komen, behoort tot de grootste uitdagingen. De deelnemers moeten strijden tegen de elementen en tegen elkaar. Naast Bekende Nederlanders kunnen komend seizoen gewone burgers ook meedoen. De kandidaten konden zich aanmelden met een filmpje waarin zij, net als in de beroemde Robinson proef, op een paal staan en zichzelf voorstellen. Iedere kandidaat moet op zoek naar online steun. De top 50 wordt, samen met de 50 personen die de productie van Expeditie Robinson uitkiest, uitgenodigd voor een castingweekend. Uiteindelijk gaan vier personen echt het Expeditie Robinson avontuur aan. Stemmen kan tot komende maandag 17.00 uur. Drie Thoolse kandidaten leggen uit waarom ze meedoen en vertellen over hun verwachtingen en angsten. Sherany Hage uit Oud-Vossemeer is ook in de race, maar kon door haar werk niet bij dit gesprek zijn.

Ton van Os (50) uit Strijenham, fysiotherapeut.

John Hasny (33) uit Tholen, productiemedewerker/fitnessinstructeur.

Debbie Smits (27) uit Tholen, horecamedewerkster

DRIE ULTIEME SURVIVORS VAN THOLEN HOPEN OP PLEKJE IN EXPEDITIE ROBINSON

Ton heeft goede herinneringen aan de beginjaren van het programma, met toen nog uitsluitend onbekende Nederlanders. „Het was vooral nog een spel, waarin allerlei leuke en onverwachte dingen gebeurden.“ Eerlijk gezegd heeft hij de laatste jaren minder gekeken. „Het spel wordt nu meedogenlozer gespeeld. Soms is het bijna menonwaardig. Het is zeker niet mooi hoe mensen in het programma met elkaar omgaan. Maar ik wil het graag een keer meemaken en meespelen, met respect voor de anderen.“ Debbie is enthousiast. „Het is een once in a lifetime experience. Ik wil graag knallen in de proeven. Door mijn werk in de horeca verwacht ik ook het vertrouwen van de andere mensen snel te kunnen winnen. Het is natuurlijk ook de ultieme test voor je fysieke en geestelijke vermogens. Je wordt wel helemaal teruggeworpen op jezelf, vijf weken lang. Geen social media. Je gaat helemaal back to basics. In die zin is het voor mij ook een soort mindfulness. Tegelijkertijd moet je het niet moeilijker maken dan het is. Ik zie het vooral ook als lekker buiten spelen.“ John voelt zich ook uitgedaagd door het avontuur. „Je gaat tot het uiterste. Het lijkt me ook leuk om andere mensen te leren kennen. Je zit daar op een eiland

en je hebt niet veel te doen, de verveling ligt op de loer. Wat is er dan mooier dan een lekker diep gesprek en de ander écht leren kennen. Ook het sportieve element spreekt me aan. Ik ben behendig, kan goed klimmen en was op school met gym altijd een uitblinkertje.“

'HET WAS HOOG WATER, EEN MOOI DECOR'

Voor Ton was het niet moeilijk om de juiste locatie voor zijn promotiefilmpje te vinden. Het haveland van Strijenham ligt aan de andere kant van de dijk. „Op de dag van de opname waaide het hard, het was hoog water, wel een mooi decor.“ In het filmpje leggen de deelnemers uit waarom ze zich als de ultieme survivor zien. Ook daarvoor hoefde Ton weinig te verzinnen. „Ik hou van extreme duursporten en heb aan adventure racen gedaan, een in Nederland vrij onbekende sport waarin je allerlei buitensportdisciplines beoefent, tot wel vijf etmalen aan een stuk.“ Debbie koos voor een paal bij de buitenhaven aan de Oesterdam. „Ik wilde eerst in bikini op die paal gaan staan. Gezien de temperaturen heb ik daar toch maar van afgezien. Ik

'Helemaal teruggeworpen op jezelf'

sta op de paal te liften, mijn vriendje komt aangereden en ik leg uit dat ik stemmen nodig heb voor mijn deelname.“ John kwam op vrijwel dezelfde plek uit. „Maar later heb ik ook nog een filmpje gemaakt bij het natuurgebiedje voorbij het gemaal in Tholen. Ik ren door het bos, op blote voeten. Het was drabbig en vochtig, ik had écht koude voeten.“

'ALS HET MOET, NEEM IK ONTSLAG'

Deelnemers moeten zich komende zomer vijf weken beschikbaar houden voor de opnames. John verwacht geen problemen met zijn baas bij Holonite. „Hij was enthousiast, heeft mijn bericht gedeeld en geliked. Maar ik heb niks geregeld op het werk. Als het moet, neem ik ontslag. Zo graag wil ik meedoen. Op mijn sportschool in Halsteren vond iedereen het hartstikke leuk.

bijvoorbeeld vroeger in het buitenland seizoenswerk in de horeca gedaan.“

'IK VOEL ME AL WINNAAR'

Debbie heeft ondertussen ruim drieduizend online stemmen verzameld en staat in de tussenstand in de top 50. „Ik ben heel actief op social media en heb zelfs oud-collega's in het buitenland benaderd, tot op skibanen toe.“ John heeft meer dan tweeduizend stemmen, staat ergens rond plek 65 en heeft er naar eigen zeggen een dagtaak aan. „Ik kan me bijna niet meer concentreren op mijn werk.“ Ton zit zelf niet op Facebook en heeft op een meer traditionele manier naar steun gezocht, onder andere bij mensen die vroeger door hem behandeld zijn in het revalidatiecentrum. Met pakweg 500 stemmen lijkt hij geen kans te maken in de online verkiezing. „Maar ik heb wel aangrijpende verhalen van mensen terug gekregen. Verhalen waar je tranen van in je ogen krijgt. Eigenlijk is dat voor mij al voldoende. Ik voel me al een winnaar.“ Volgens Debbie hoeft niemand te wanhopen, zeker Ton niet. „Het productieteam kiest ook vijftig kan-

didaten uit. Ik denk dat ze daarbij selecteren op bijzondere types, ook iets oudere kandidaten. En Ton heeft een sterk verhaal.“

'HONGER IS MIJN GROOTSTE ANGST'

Is het eigenlijk wel leuk om voor het oog van de natie tot op het bot gefilmd te worden? En jezelf in onvermijdelijk zwakke momenten op het scherm terug te zien? Debbie is er niet bang voor. „Ik denk dat je er in groeit en dat je vanuit de productie in begeleiding wordt. Van de camera ben ik niet bang. Honger is mijn grootste angst.“ Ton is nuchter. „Je weet dat er camera-ploegen bij zijn. Er wordt veel geënceneerd en zelfs gemanipuleerd. Verder ben ik er nog helemaal niet mee bezig. Er zijn zoveel kandidaten. De kans dat je gekozen wordt is klein.“ John verwacht dat het went. Op de Thoolse schaal is hij door zijn kandidatuur nu al een beroemdheid geworden. „In de supermarkt en in het café, iedereen spreekt je er op aan en laat weten dat ie je steunt. Dat is wel gaaf. Als je op televisie zou komen, wordt die belangstelling natuurlijk duizend keer gekker.“

Joey op zijn minibike in de huiskamer. Zijn vader Leo is apetrots.

Sint-Annalander: 'Het is een ondergeschoven kindje'

Joey en Leo Wessels rijden naar Assen om te minibiken

Leo Wessels is zo trots als een pauw. Samen met zijn zoon Joey (7) rijden ze een paar keer per maand naar circuits om te minibiken. De Setallander vindt de sport een ondergeschoven kindje.

„Spannend hè?“ Leo en zijn zoon Joey zitten in de huiskamer te kletsen over het minibiken. Joey maakt in zijn enthousiasme steeds de zinnen van zijn vader af. De zichtbaar trotse vader licht er steeds bij als zijn zoon weer de helft van een antwoord wegkaapt. „Hij is echt een racemonster.“ In april wordt Joey 8 jaar en in oktober 2015 reed hij al voor het eerst op een minibike, feitelijk een miniaturmotor. Maar hoe komen ze erbij? „Het komt eigenlijk door de honden, legt Wessels uit. Trouwe viervoeters zijn geliefd bij het gezin. Tyson is een grote hond. „50 kilo spier“, zegt Wessels. Het zwembad in de achtertuin sneuvelde

steeds door Tyson. Het dier wilde ook graag zwemmen, maar maakte het bad steeds lek. „Dat waren we wel beu.“ Ze gingen voor een zwembad met een stalen frame naar Oud-Sabbinge, een dorpsvlak bij Goes. Daar ontmoeten ze Piet Bouwman, de oprichter van Stichting Pocket Bike Promotion. De stichting wil de sport bekender maken en het voor jeugd mogelijk maken om de sport te kunnen beoefenen. Wessels, vroeger ook een motorliefhebber, vond het wel wat voor zijn zoon Joey. Die klom ook al vlug achter het stuur. „Ik vond het in het begin natuurlijk spannend“, zegt Leo. „Hij is nog maar één keer gevallen. Hij past zelf

gelukkig goed op. De jongens hebben bescherming aan en ze kunnen meer hebben dan je denkt. Ik heb nog nooit iemand afgevoerd zien worden.“ En, gaat Wessels verder, er zijn meer sporten dan voetbal en ik vind het belangrijk dat kinderen kunnen doen wat ze leuk vinden.

50 kilometer per uur

Wessels heeft zo de minibike van Joey in mekaar gebouwd uit twee verschillende modellen. Nieuw gaan de kleine motorfietsen vanaf 2500 euro. Ze zijn zo klein dat ze in een normale kofferbak passen en kunnen snelheden halen van 50 kilometer per uur. Minibiken kan niet direct in de buurt. Vader en zoon rijden een paar keer per maand naar circuits. Soms in de buurt in bijvoorbeeld Goes, maar ook verder. Zo zijn ze al verschillende keren naar As-

sen gereden om naast het echte TT-circuit te kunnen rijden. „We maken veel kilometers samen.“ In Goes gebruiken ze een overdekte baan, maar ze willen het liefst buiten rijden. Die zijn meestal groter. Liefhebbers willen graag een buitenbaan in de buurt bouwen, maar gebrek aan ruimte en vrees voor geluidsoverlast houden dat tegen. „De sport lijkt hier te worden weggestopt. In landen als Spanje en Italië wordt er veel meer gereden en zijn de mogelijkheden groter. Op een kartbaan rijden is wel leuk in de winter, maar het liefste wil je naar buiten.“ Wessels hoopt dat meer mensen op de minibike stappen en dat de mogelijkheden voor de sport ruimer worden. Zelf weet hij dat er twee andere kinderen in Sint-Annaland ook rijden. „Dat gaat in het dorp zo snel. Je zet er iets van op Facebook en je weet zo wie er nog mee bezig is.“

Jachtspuiterij in Sint-Annaland viert zilveren jubileum Honderden watersporters treffen elkaar op Boulevard Mariteam

Ongeveer 275 watersporters kwamen zaterdag naar Boulevard Mariteam in Sint-Annaland. Voor de vijfde keer bood de watersportvereniging, in samenwerking met de rond de haven gevestigde bedrijven, het 'Watersport Informatie Event' aan. Aan het einde van de dag werd Gerbert Kooij in het zonnetje gezet. Hij kwam twaalf-en-half jaar geleden naar Tholen met het bedrijf dat inmiddels aan het zilveren jubileum toe is.

Overal uit Nederland en België kwamen watersporters op het 'event' af. Ze konden in lezingen en workshops kennis nemen van nieuwe ontwikkelingen. De onderwerpen liepen uiteen van biodiesel en corrosie tot een ongunstige rating en de Volvo ocean race. Gericht op zowel de zeilende

wethouder Frank Hommel aanwezig. Hij was lovend over het evenement, dat vier jaar geleden werd beloofd met de ondernemersrij van het Ondernemers Overleg Tholen. Hommel vroeg ondernemer Gerbert Kooij om het doel toe te lichten. „We willen mensen bereiken, hen informeren over diverse onderwerpen, en de naam bekendheid van onze bedrijven vergroten“, vertelde deze. Kooij is eigenaar van een jachtspuiterij, Kooij Ship Operation. Het bedrijf is twaalf en een half

jaar geleden naar Sint-Annaland gekomen, maar bestaat al een kwart eeuw. Begonnen door Kooij senior, en inmiddels is zoon Hendrik-Jan de derde generatie in het familiebedrijf. Hommel noemde de jachtspuiterij een visitekaartje van maritiem Tholen. Hij prees het vakmanschap en de passie van Gerbert Kooij, en zei dat hij innovatie en duurzaamheid hoog in het vaandel heeft staan. De ondernemer kreeg een flesje, en zijn vrouw een boekje als blijk van waardering.

Gerbert en Jannette Kooij, met rechts vader Kooij en links hun zoon Hendrik-Jan.

Sportevenement tegen spierziekte

Hermen Geluk en Marco Schermeijer uit Tholen organiseren samen met Sjoerd van Tilburg uit Bergen op Zoom 10 juni een hardloopt- en fietsevenement in Bergen op Zoom om geld op te halen voor de behandeling van spierziekte Duchenne. Voor de Bike&Run hebben zich al verschillende duo's aangemeld. Meedoen moet met z'n tweeën. De één loopt hard, de ander fietst ernaast

voor begeleiding en wisselen mag. De opbrengst gaat naar het project BOZ voor Duchenne. Duchenne Spierdystrofie is een ziekte die voornamelijk bij jongens voorkomt. De gemiddelde levensverwachting is laag. De ziekte is progressief, wat maakt dat de patiënten gedurende de tijd steeds meer in zullen moeten leveren. Duchenne tast spierweefsel en is op dit moment nog steeds niet te behandelen. Inschrijven kan via de website www.bikerunboz.nl. Deelnemers kunnen als ze geen maatje vinden alleen meedoen.

Koersballen

Uitslagen van de gespeelde wedstrijden van **Meulvliet**: 1. G. Bolier 29 p; 2. mevr. J. Goedegebuure en D. Molengraaf 23 p; 4. mevr. R. Bolier 20 p; 5. mevr. H. Schot 17 p; 6. mevr. J. Bos 16 p; 7. G. v.d. Padt 12 p; 8. mevr. D. Molengraaf 10 p; 9. mevr. M. van Nijntten 8 p. **Gezelligheid Vóór Alles**: 1. A. Poot en F. de Jong 35 p; 2. C. van Mierlo en B. Bijnagte 33 p; 3. S. Mosselman en W. Mosselman 25 p; 4. A. Wielaard en G. v.d. Padt, én L. Wielaard en A. Bocxe 21 p; 6. C. van Gorsel en C. Breure 17 p; 7. T. Breure en W. Kloet 13 p. **Oud-Vossemeer**: 1. N. Moerkerken 25 p; 2. C. Havermans 20 p; 3. L. Weezenaar 19 p; 4. M. van Poortvliet en L. Rombouts 12 p; 6. L. van Poortvliet 7 p; 7. G. Rombouts 3 p.